

Gökan Yavaş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.9.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adının düşüncedeki açılımı üstüne ufak varsayımlar...**

Bir akşam vakti düşünebilmek seni;
Olur olmadık yerlerde pat diye adını kefenleyip,
Senin uğruna nice kelime ziyan etmek,
Velveleye verip nice günahsız, kılıçtan geçirebilmek uğruna
Soylusunu, soysuzunu, yedi sülalesini, boş yere hacamat etmek!

Bir akşam vakti düşünebilmek seni;
Gecenin en karanlığında kaybolmuşken.
Henüz hiç bilmediğin bir devre, yasaklı bir lale verebilmek!
Ateşi keşfetmek gibi ilk heyecanını yaşamak sevmenin,
Anlamsız ilk ses yığını olmak Adam ile Eva' nın dudaklarında
Ve ilk aşklaşmalarından arta kalan pişmanlıklar olabilmek!

Bir akşam vakti düşünüyor gibi yapıp, hiç düşünmemek seni!
Tüm söylediklerimin kağıtlardaki yansımasına adamak ilgimizi bilhassa!
Bakıp görmemek, duyup işitmek gibi,
Sanki çok aşıkmişim gibi sevip nefret etmek!
Ve hiç ummadığın bir anda bitirebilme lüksüyle yazabilmek şiirlerimi.

Bir akşam vakti...iyisi mi seni hiçte rahatsız etmemek..

Gecenin ayı gören en aydınlık tenhasında hem de!

Seni hem düşünüp hem düşünmemek!

Gökan Yavaş

Bilirsin!

Bilirsin; hep kıyınında yaşadım belanın
Yakıp geçtim ömrümün en deli çağını;
Yalnızdım karanlığında musibetin
Sabahına saplanmış ay'lardım!
Geride hep mahzun birkaç yüz!

Bilirsin; en azına tamah ettim aşkın
En ucuzuyla doyurdum gönlümü
Hep sual ettiler, vurdular nedensiz
Ve hep konuştular inatla!
beride kar kalan birkaç yaralı yüz

Arda sessizliğimi bırakıp gittiler,

Gökan Yavaş

Bir kürt'ün gözyaşları!

Sınırlarını aşmaya görsün yüreğim,
Nemrut mu kalır karşımda
Çöl ederim Dicle yi kanlı yatağıyla bir
Ve tarihler yazarım kehribar taşlarının bağına..
Ben babamın izinde felaket
Annemin avucunda hala çocuk!
Ben hala ilk yaz yağmurlarının telaşında
Kara hasret esmer teniyim memleketimin.
Ve;
Yıkarım tabularını dünyanın
Gül ekerim viran bağıma
Ve hep efkarla çekerim her ciğaramı.
Azına tamah ederim sevdanın
Ve vuslatına dem tutarım her ayrılığın
Acısında var olurum ölümlerimin
Ve her annenin doğumunda can bulur ellerim.

Ehl-i kalam olmuşum,
Bildim ki nasıl susmuş nasıl susturulmuşum.
Yumruk vurmuşum toprağın göğsüne,
Fidanlar ekmişem ape xelef aşkına.
Göğü yırtmışam tırnağımla
Ve bilirem ki zalım sevmişem ben seni, ah! .

Sınırlarını çizmelidir insanoğlu, sınırlarını!
Tel örgüler çevirmeli dört bir yanını zihninin.
Ve atların şarhoşluğunu fırsat bilmiş her göç,
İlk kuruntusu olmalı sevmenin..
Ve derler ki her doğumumda sağ kulağıma- fısıldayarak,
İlk isyanı gibiymiş adem ile havanın sevmek..
Belki o yüzdendir sevginin günah kökenli olduğu.
Vayy!

Rojdaya.....

Gökan Yavaş

Deneme

Kırılğan;

Yurdundan edilmiş zihnimin,hiç bilmediğim ücra bir şehrinde,yeniden doğum sancılarıyla uyanıyorum.bilmemişliğimin verdiği o tuhaf his ve hiç görmemişliğimin verdiği şaşkınlık! benzer bir şeyler bulurum diye dolaştığım kapılardan bana bakan ürkek gözler! uzunca anlattıklarımın yanında verilen soğuk ve özlü kelime grupları! koskoca bir ömrü iki kelimeye hapsetmek kadar acımasız burada yaşam! Ölenin ardından söylenen bir ezanı var,birde bedduaları! Ne bir söz bırakıyor ardında hayat ne aklın bir köşesinde yer edinecek kadar kıymetli birkaç anı! sözler sessizliği,kapılar kilitleri, yollarsa uçurumları çağırıştırıyor bu yerlerde! Ve cümleleri devirmekten başka bir işe de yaramıyor yazıtlar, yani keke, burada kim daha çok cümle devirir, çok şey yazıp ta bir bok anlatamazsa yazdıkları daha edebi olup çıkıyor ve ben buna inat hangi kaleme el atsam hep karambole çıkıyor fikrim ve hangi dilde yazsam devrik cümlelerden medet umuyorum,utanarak! Yaptığım her zaman yapılmaması gereken,söylediklerim mide bulandıracak kadar iğrenç oluyor ve burada kimi seversen sev arkadaş bil ki hep sevilmemesi gereken oluyor! Bi nevi bizim gerçektir diye kendimizi yiyip bitirdiğimiz o muazzam hazlar, meğer yaşamın yaşanılabilmesi için söylenmiş yaşamsal yalanlardan ibaret kalıyor burada,o kadar! artık yatağına bırakıyorum ne varsa,düşünerek değil dürtülerle yaşıyorum, her yaptığım refleksten öteye geçmiyor! hani bir nevi evrimimi tersten geçiriyorum gibi bir şey,insanlığımın maymuna dönüşümünü büyük bir üzüntüyle seyretmekten başka bir iş gelmiyor elimden! Düşünen bir hayvan olmaktan hayvanlığa.Günü birlik yaşıyor, uzun vadede planlardan sakınıyorum,uzun kavramını içeren her türlü sıfat tamlamasından bilhassa kaçıyorum! Yani ne uzun bir yazı yazıyor, ne vakti uzun bir aşk yaşıyor nede uzun seyahatlere çıkıyorum! Tabi buradakilerle ortak temennimiz uzun bir hayat yaşamak dışında!

Öğretiyorlar arkadaş, Toprağa düşmeden çürümeyi!

***Gökan yavaş

Gökan Yavaş

Ez lukime...

Le le dayıke!
Tu zanı çawa dıbe zarokan le ser çiyaye amed
Tu zanı çawa xeş dıbe aşiti
Ez nemirim ve cengeda!
Nemirim!

(Jıbo şehide welat!)

Gökan Yavaş

İzmir

Sen yine o mavi atkın,
yağmur saçlarınla.
benim üstüm başım sıırıslıklam!
elimi uzatsam,
o ıslak saçlarının arasından,
biraz deli biraz dingin!
yüzündeki martılara dokunsam..

herhangi bir durakta,
öylesine bir yolunda yada
benim arabesk bir şarkı dudağımda
yürüsem, epey yol alsam,
o sicim saçlarının arasından,
biraz mahzun biraz mahçup!
seni yazan şairler okusam..

yakaların açıktır yine ya!
gerdanında yalnız mı saat kulesi hala?
benim sonbahar soruları aklımda.
uzansam,
o sağnak saçlarının arasından,
biraz sisli biraz puslu!
sarhoş vapurlarına baksam..

karşılaştık yine o kalabalığında,
bir not bıraksam avuçlarına!
'buluşalım bu gece aklımın kıyısında'
sonra kaybolsam,
o sicim saçlarının arasından,
biraz senli biraz benli!
acayip hayallere dalsam..

tak takıştır sen,
mavi atkını al yine!
benim içim darma duman,
sen karşımda dursan.
ben yine o serin saçlarının arasından,
biraz gerçek biraz yalan!
bir izmir sabahına uyansam..

Gökan Yavaş

Kır Zincirlerini Hak!

Bir dünya kursun kimselerin görmediđi
Bir dünya ki alışa gelmedik
Hani sonuçların sebeplere gebe kalmadığı
Kavramların var edilmediđi!
-ne gece olsun örneđin ne gündüz,
-ne acı olsun ne mutluluk..
yaşamak olsun borcum, söz sade yaşamak!
ne sitem olsun sana yarab! ne bir iltifat!

Gökan Yavaş

Mukaddes şiirler dizisi**

Aklımda...dün gibi değilse de,bugüne hasret gün gibi!
Biraz vurdulu kırdılı; biraz sevişken,birkaç an işte!
Sanki gelmişine öfkelenip,geçmişine sövmek gibi
Senden,belki birazda benden arta kalan o mukaddes tarihimiz!

Hep keşkelerle uğurlanıyormuşçasına tüm anılar,
Ve her söylediğimiz dua'ymış gibi ağzımızda
Ah bir şans daha tanrım,vallahı bu sefer..hep aynı arzularmış gibi!
Ve hep aynı tanrı,çürüse de dillerimizde,istemeye istemeye!
Üzgünüm! bende bir kulum,sebebi hiç bilinmese de!

Hep aynı hayal kırıklıkları,aynı bedenlerde!
Tatmin edilmemiş bir çift kara gözünde umudumuz!
Ve bir türlü açmak bilmeyen bir tomurcuk,çatlamış ellerimizde!
Hep hüsrân; doyasıya mutlu olduğumuz şu dünya nimetlerinde!
Ve gecedden bize miras bir sus, boylu boyuna öpüşmekte; esmer tenimizde!

Dün gibi değilse de bugüne hasret gün gibi!
Biraz yarım yamalak biraz mükemmeliyetçi arzular!
Sanki olay kaygısı taşımayan bir şiir gibi,
Hep kelime oyunuymuş gibi tüm hatırdâ kalan anılar.
Ahengi bol! lakin hiç anlaşılmayan bir öykü misali,
Senden belki de benden arta kalan bu mukaddes şiirimiz!

Gökan Yavaş

Osuruk böğine ithafen!

ilk seni bilir seni koklar her çocuk,
meraklı dokunuşlarla alınırın ele
ilk sorular seninle başlar nedenli niçinli!
yürürken yüz vermessin ve meydan okursun,
sana ve senin gibiler için yapılmış tüm ilaçlara,silahlara!
duymassın inananların
'yazıktır,günahtır' deyişlerini.
çünkü sen günahını çekmekteindir insanın.
sen evlerin davetsiz misafiri
suçsuz günahsız hayvan, osuruk böğü...

cem cevahir (muğla :)

Gökan Yavaş

Rossinante' ye ađıt

Ařka dair...

Elimi sürmüşüm boynuna, okşadıkça kıl kapmışım rosi.
Sana söylediklerimi aramışım yüzyıllardır,
Uzun bakıma muhtaç kulaklarında..
Ya ben eřeđim rosi ya sen!
Veyahut ya ben diretmişim eşeğliği sırtına,
Ya sen sahiplenmişsin hayvanlığı..

Kutsal bedene atıf...

Yüzbařı řowen Napolyon' un övdüđü sözü kadar tabii,
Sanatı kadar anormal eřeđ!
Ya boşuna yazılmış sayfalarca kitabın
Yada hak etmişsin fermanını.
Söz mi dinlemiřsin,
Veya iman mı nakředilmiř tüylü cođrafyana!
Ama biliyorsun rosi yinede, biliyorsun!
řayet şiir olmaya aday oluyorsan,
Kalemimin ucunda
Bilinir ki bir eřeđ var seni sahiplen!
Son söz rosi; ya ben eřeđim yada ben

Koř rosi koř! savur kuyruđunu yel değirmenleriyle bir
Ah bir bilsen yoktur çaresi yaramın
Sıçsan ayıp, osursan edebiyat!
Sen en iyisi kıcını dön sözcüklere!
Ve öyle ihtışamlı olsun ki anırman,
Okuyan tiksinsin bu yazıdan.
Ve gide dursun sözde hak yoluna...

Gökan Yavaş

Sancı! *

Hani dara düşmüşsündür,gözlerin hep karasını görür güneşin!
Hani ritmi yüksek melodilerde,
Kulağına uzun havaların musallat olduğu zamanlar vardır!
Gülmen gerekirken ağlarsın,ağlaman gerekirken ölür her bir yerin..
İşte tam öyle bir çıkmazdadır bedenim,her yanım kuytu!
Tesellisindeyim gözlerinin,sözlerinin düşüncesinde.
Bir bildiğim de yok hani çözümü ardınca gerektiren!
Üstüne yakılacak ağıtlar mahsun dillerimde...

Sebepsiz sarhoşluklardır,beni böyle bitiren
Ve sinirime sebep akortsuz bir sazdır elimde.
Uzun zamandır koynundayım hasretinin,
Uzun zamandır bir içki şişesinde öyle başı boş,öyle umarsız!
İçme dedilerse de niceleri,ben hep sustum.
Sana yordum başımdaki türlü belayı,
Sana güldüm intiharlarımda,kudurmuşça!
Ve hep de tövbe ettim nalet olsun!
İnadla çevirdim,seccademi yoluna.

Bana yanaşmayın,gayrı öğüde yok ihtiyacım!
Yanmayın halıma,yok acınılası halım!
Beni ben eden sevdiğimdir,rezil eden aşkım!
Aşkı aşk edendir yüreğim!
Şikayeti olan ona desin
Bana değil!

Gökan Yavaş

Sen..***

Sen, diye başlıyor kahretsin bu gereksiz sohbetler!
Sana bu kelime sarfiyatı, bu boş tasvirler sana.,
Sana dönüyor dünya ve adının telaffuzu oluyor bu hayat
Neye el atsam sana hasret bir kalem oluyor,
Adın oluyor unutulmuşluğun yansıması,
Ve bilmediğim oluyorsun tarihi makalelerde.
Acı veriyor halbuki! tanımadığım bir ten.
Ve burnuma hep yanık kokusu geliyor aşkın!
Beklediğim bir mevsim; son yirmi bir senedir,
Yazık ki arsız bir kış oluyor, beni inatla selamlayan
Yağmurdur beni böyle ağlatan belki,
Belki hasretidir vuslatın!

Acı veriyor yine de!
Üşüyorum kapat gözlerini...

Ne ile avunur neyle avutur insan kendini
Ne ile ağlar ne ile güler, bilinmez
bu vakit bir kindir karaladığım, istememe rağmen
oysa şiir oluyorsun ellerimde inatla yazdığım
Kederim oluyorsun içimde, dirhem dirhem parçalanan.
Tövbe haşa! Tanrım oluyorsun içten içe yücelttiğim,
Ve ilk defa acınılası oluyor bu kağıdım,
ilk defa bu kadar yenik edebiyatım, zavallı bir kula!

Bitiyor yazılanlar, kocamış bir ihtiyar oluyor bu roman.
sen oluyorsun, sonu hazine kahramanı
ve hep ben savaşıyorum yel değirmenleriyle bile bile.
Bilinen ne varsa o bilinmiyor şu zaman,
Söylenilmesi gerekenler olmuyor ağızlarda.
Dedim ya; gereksiz bir aşk oluyor gözlerimizde,
Öyle de anlamlı bakmıyor, votkalı bakışlarımız.
Ve olası muhtemel her aşk yangınında kül oluyor gözlerin,
İçin için yanıyorsun şiirlerimde, öfkem oluyorsun
Ve küf tutuyor sevmelerin rutubet tünemiş gülüşünde.
Baktıkça çürüyorum, sana değil kendime!

Gökan Yavaş

Vaktin iki yansıması**

Dost ağızlarda adının yankısına adanmış
bir efkar sözcüğünden ibaret;
Rakımıza meze yapıp, senle götürdüğümüz
şu sitem dolu sözler!
İnadına bu kürd-il-hicazkar saz semaisi
ve inadına bu parça üç dörtlük, bilirim!
Yinede sabırsızdır geride kalan genç yanımız,
ve anlamsızdır neşesi, sol yanımın.
Ki gülmeyi de unutturur insana,
şu neyzenin üstümüze sinmiş nefesi.
Ve kime gülecek olsam, sensin ağlamama sebep!
belki biraz da neyzen elemei...

Duruyor vakit; sadece sen ve ölüm...

Susuyorum uzunca zaman,
öyle kayıyor boşlukta bakışların, varılmaktan korkuyorsun!
Oysa; özlemin pek de ateşli, sigaramın külünde
Ve dumanında emsali görülmemiş bir vuslat sevincin!
Ben nerede çıkmaza düşsem, her türlü dert arefesinde,
İnatla seni gösteriyor çözümler, biliyorsun!
Senden kaçtıkça senleşiyorum
ve susuyorum apansız!
Kime kızsam sana küfür ediyorum
ve kimi sevsem sana benziyor.
Karanlığım oluyorsun içten içe yok olduğum,
çürüyorum, anlıyor musun?
kelime kusuyorum tam orta yerine muhabbetin
ve "seviyorum seni" kahretsin!

Ve bir ara duruyor sanki vakit; sadece sen ve ölüm...

Vay beni ben eden, derdi dert eden;
sen misin lahza başında gördüğüm?
Ben sana mı koşuyorum böyle kudurmuşça?
yoksa kaçıyor muyum gerçeğinden!
Oysa ölmedin ki sen!
sen değil misin gözlerimden dökülen?
Beni böyle düşündüren!
bak hala hasretine dem tutuyoruz dostlarla,
Sana içiyoruz her gece.
sana bu verdiğimiz serenatlar,
Bu kimliksiz susmalar hep sana!
ve nihayetinde geleceksin diye boş,
Yüreğimizdeki o muazzam köşe!

Ansızın duruyormuşçasına vakit hala arsız gülüşüyle; bir sen bir ölüm..

Gökan Yavaş

Yitiremedim..

Ama yinede birkaç söz
Ne bileyim bir ses duymaktı belki de niyetim,
Eğildim yüzüne, uzun uzun baktım
Baktım; göremedim.
Duydum; işitemedim.
Ve çok konuştum sevgili sana çok!
Ama bir türlü söyleyemedim..

Gökan Yavaş

Yürümekteyim

Yürümekteyim;
Kimselerin bilmediği bir yolda
Sonu acı da olsa,
Kayınlarla,sırt sırta!
Yürümekteyim.

Yürümekteyim
Henüz bitmiş çimenlere basa basa
Gün olur üstümde biteceklerini bile bile oysa
Ağır,emin adımlarla,
Yürümekteyim.

Yürümekteyim;
Diz boyu çamura bata çıka!
Vurula vurula geceleri,
Sabahları eşkıya kesilmekteyim.
Yalpalaya yalpalaya da olsa,inadla
Yürümekteyim.

Yürümekteyim;
Sırtımda tarihten kalma özüüm,
Ayuçlarımda kanayan gül külleriyle!
İnsanmışım henüz bilmekteyim,
Suçlu da olsam suçsuz da
Yürümekteyim...

Gökan Yavaş